

Winther: Det Forslag, som er stillet under Nr. 12, har jeg været med at tiltræde, men jeg vil dog gjøre den Bemærkning, at dette kun er skeet, fordi det er et reent Forsøg, her skal gjøres. Jeg har troet, at det var hensigtsmæssigt, at der blev gjort et Forsøg, men jeg kan i det Hele taget ikke ønske, at Folk paa Landet skulle betale særskilt for Brevenes Tilsendelse til deres umiddelbare Nærhed. Det forekommer mig, at det havde været ønskeligt, om Landpostbrevforsendelsen havde faaet en noget større Udvidelse, saaledes at der idetmindste i ethvert Sogn var et Sted, hvor man kunde faae at vide, om der var kommet Brev til En eller ikke; men som sagt, da det dog er muligt, at Befolkningen kan synes, at det er bedre at faae Brevene umiddelbart i Bopælen imod en saadan lille Godtgjørelse, som der er paaregnet, har jeg troet, det var rigtigt at tiltræde Forslaget, idet jeg altsaa forbeholder mig, at jeg, hvis det viser sig, at Sagen ikke finder rigtig Bifald eller Tilslutning i Befolkningen, ikke derved vil have præjudiceret min Stilling ligeoverfor dette Spørgsmaal paa et senere Tidspunkt. — Under Nr. 17 har et Mindretal i Udvalget, hvortil jeg hører, stillet et Forslag, der falder i 3 Punkter. Det ene angaaer Optagelse paa Finantsløven af de Midler, der hidtil have været anvendte til Folkekirkenes Præstefabs Understøttelse; det Andet gaaer ud paa, at der paa Statsregnskabet optages den fulde Indtægt og de fundatamæssige Udgifter for det kgl. Stift Ballø i Sjælland, og det Tredie gaaer ud paa det Samme med Hensyn til Bømmetofte adelige Somfrukloster. Dette Forslag blev ogsaa ifjor fremsat af mig og et andet daværende Medlem af Finantsudvalget, men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at der iaar er foretaget en Forandring ved de 2 sidste Punkter af Forslaget. Der var nemlig ifjor foreslaaet, at Overskudet af disse Stiftelser skulde tilfalde Statskassen, men dette blev angrebet af Ministeren og et æret Medlem her i Salen paa Grund af, at man derved afgjorde Spørgsmaalet om disse Stiftellers retslige Stilling overfor Staten, før der kunde finde en grundig Undersøgelse Sted. Ved Siden deraf udtalte den ærede Minister, foranlediget

ved en Ytring af et andet æret Medlem, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg), at han ikke havde sagt, at ingen Regjering nogensinde vilde kunne gaae ind paa et Forslag af denne Art, men at han kun havde villet gjøre gjældende, at det under de daværende Forhold ikke var at vente, at Regjeringen vilde gaae ind derpaa. Da det nu er mig om at gjøre at erhverve fuldstændig Oplysning om disse Stiftellers Bæsen gjennem deres Regnskaber, har jeg troet, det var rigtigst at borttage den Slutningsbestemmelse, vi ifjor havde indsat, for ikke at vanskeliggjøre Opnaaelsen af det Demeed at erhverve disse Oplysninger, thi naar de ere erholdte, vil der altid senere kunne gjøres Skridt til at føre denne Sag videre, og jeg erkjender, at der med Hensyn til disse Stiftelser er Overveielser at tage, som ikke letteltigen lade sig afgjøre, saaledes at man altsaa maa vente, at det vil tage endeel Tid, inden man endelig kommer til det Resultat, hvortil jeg og de øvrige Medlemmer af Mindretallet ønske at komme. Den Indvending, som vi hørte her ifjor, vil altsaa nu ikke kunne gjøres mod disse Forslag. Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds (Carlsen) bemærkede dengang, at, naar denne Slutningsbestemmelse blev tagen bort, havde Forslaget efter hans Mening ikke synderlig praktisk Betydning, men det er min og de øvrige Mindretalsmedlemmers Mening, at, naar vi blot kunne opnaae at blive fyldestgjorte med Hensyn til, hvad vi her forlange, skulle vi nok vide senere at skaffe et praktisk Resultat ud deraf, og vi kunne altsaa haabe, at det nævnte ærede Medlem ikke iaar vil modsætte sig Forslaget, da han netop har bemærket, at man, naar den omhandlede Bestemmelse blev tagen bort, ikke vilde kunne have stor Betænkelse ved at gaae ind derpaa. — De almindelige Grunde, hvorfor Mindretallet har stillet disse Forslag, sees i Betænkningen, og jeg skal nu kun henlede Opmærksomheden paa, at det er den ingenlunde gode Finants-tilstand, hvori vi befinde os, der maa bevæge Enhver, som søger at faae en bedre Status tilveiebragt, til at undersøge, om der ikke er et eller andet Sted, hvorfra man kan skaffe